

657

1. Beh. af Lovf. om Ophævelse af

Skibsafgiften i indenrigst Fart.

658

lægge en Byrde paa deres Skuldre, men at lade Statskassen overtage Byrden.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Koch: Jeg frasalder Ordet.

Berg: Den meget ærede Minister var ikke fornøjet med, at jeg før yttrede, at dette Lovforslag maalte meget karrig, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) mente, at Lovforslaget var en skyldig Tilfredsstillelse af hvad man havde forlangt. Jeg er nu saaledes stillet, at jeg har indbragt et Andragende fra et større Antal Skibsforeere om at faae en Lettelse i den her omhandlede Retning for Seilsaften paa de østjydske Kjøbstæder og Hertugdømmernes Dysthst; men dette Andragende er slet ikke kommet i Betragtning ved dette Lovforslag, saa at jeg altsaa fra dette specielle Standpunkt slet ikke har faaet det Allermindste, og dog niener den ærede Minister og det ærede Medlem, at jeg skulde være særdeles glad. Jeg kan desuagtet ikke negte, at Lovforslaget virkelig tilmaaler meget karrig, naar man f. Ex. ikke yder den Betragtning, jeg har haft af dette Spørgsmaal for en Del af Skibsfartens Bekkommende, den allermindste Smødekommunen, og om jeg end ganske vist er meget imøbetommende og meget nøjsom, er jeg dog ikke saa nøjsom, at jeg skulde gaa ind paa den Betragtning, at mine Krav ere skyldig tilfredsstillede, naar jeg slet ingen Tilfredsstillelse har faaet. Det være nok dermed; jeg skal ikke forfølge denne Sag, enten dens Udvidelse eller dens Indskrænkning, videre. — Jeg skal blot med Henfyn til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) bemærke, at jeg ikke tror, det Raisonnement er rigtig, naar man siger: Da den og den Afgift kun er saa og saa stor pr. 10 T eller pr. 100 T, kan den neppe komme den eller den til Gode; thi et Sted maa Lettelsen dog komme til Gode, og det kan være fordelt saaledes, at snarere Mere end Lettelse kan komme Forbrugerne til Gode end omvendt. Dette råde vi imidlertid ikke over, men efter alle økonomiske Love maa Lettelsen komme et Sted til Gode. Det forekommer mig, at, vi kan anvende den Theori, det ærede Medlem anvender, vil det ikke gjøre Noget uden for de Afgifter, der allerede ere, at lægge en lille Afgift paa de Hundrede af Ting, vi trænge til i vort Liv, thi det var jo dog kun en Ubetydelighed; men det vil dog nok komme til at udgjøre

noget mere Uvordigt, samlet under Et. Derpaa skal jeg nu ikke videre indlade mig, men derimod bede det ærede Medlem gaa ind paa en anden Betragtning, som Sæt herunder, at Lettelsen vilde komme Forbrugerne til Gode, saa at altsaa Forbrugerne, hvis Lettelsen ikke kommer til Stede, maa bære den Byrde, der paalægges gennem Skibsafgiften. — Finder det ærede Medlem det da retfærdigt, at man saaledes vilkaarlig thi saa bliver det en vilkaarlig Forhøjelse af forhøjet Toldskatten af de Varer, der ere toldpligtige i Forveien, og lægger et Slags Toldstat paa den Indførsel eller Udførsel, der nu ikke er toldpligtig? Jeg siger: Finder det ærede Medlem det retfærdigt at gjøre dette efter et Princip, hvor man slet ikke tager Henfyn til Verdien, men hvor et Hund Mærken koster ligesaa meget i Afgift som et Hund Klasse eller et Hund Silke? Det er altsaa det første Spørgsmaal: Vil det være retfærdigt at paalægge en Afgift uden foregaende Verdbiansættelse af Varerne? Man vil derpaa svare ubetinget: Nei, det er stridende mod Principerne for indvirkte Statter. Man gjør saa den Indbending, at Forbrugen faar ikke Nytte af Lettelsen, men denne falder væsentlig paa Handelen eller Skibsfarten. Vel, sct, at denne Paastand er rigtig, sct, at Lettelsen falder paa Skibsfarten, paa Skibshederen, som ofte i den indenrigste Fart er, Skibsforeere, hvis Indtægt indskrænkes sig til nogle Hundrede Kroner om Aaret og mange Gange ikke faar ud af sit Arbejde, hvad den Dageløer har, sct, det da en retfærdig Skat, at paalægge denne Statsborger? Jeg tror, at denne Betragtning er nok saa rigtig som Ophjørsel med alle disse Tal, der dog ikke sct og sig kunne sct paa Spødet i per Sømmet. Jeg spørger altsaa: Er der nogen fornuftig Hjemmel til at paalægge denne Statsborger en saadan Extraskat? Denne Statsborger betaler sine Statter til Staten og til Kommunerne, betaler sin Bygningsafgift, sin Næringsafgift, betaler de samme Afgifter til Havnevesenet som enhver anden Næringsdrivende lignende eller andre Forhold — men hvorfor skal han da betale denne ganske særegne Næringsstat under Begrebet af Frigiftstat, som ingen tilsvarende Mand betaler af sin Nærings? Vi skulde da ogsaa lade Bogmanden betale en vis Afgift af sin Bogmandstat, eller lade Smedens betale den vis særlige Afgift af sin Hver Bløjern, naar hver Bøstestø, sct, da først vilde, der blive noget Tilsvarende til, hvad der nu finder Sted for Skibsforeeren. Kommer man saa til at erkjenne, at denne Skat er en gammel Historie fra de Tider, da man ved Hjælp af Sportler her